

muligt ved oprettelse af en pensionsforsikring at aftale, at en del af pensionsudbetalingerne skal tilbageføres til arbejdsgiveren, hvis pensionsydelsen sammen med offentlige pensionsydelse (ATP, folkepension, evt. ITP m. v.) overstiger et forud aftalt beløb. En sådan ordning ville svare til reglerne om samordningsfradrag, der kendes for ansatte i staten, kommunerne og visse koncessionerede selskaber.

Behovet for at tilbageføre en del af pensionen til arbejdsgiveren opstår ikke i forbindelse med pensionskasseordninger, men kun ved pensionsforsikringer, og her er problemet kun aktuelt i tilfælde, hvor de offentlige pensionsydelse pludseligt øges væsentligt på et tidspunkt, hvor den ansatte er relativt tæt på pensionsalderen. For yngre ansatte kan problemet klares med en bestemmelse i pensionsaftalen om eventuel nedsættelse af præmierne i den resterende del af betalingsperioden.

Man må imidlertid nære betænkelighed ved at indrømme en generel mulighed for at aftale, at en større eller mindre del af pensionskapitalen skal kunne falde tilbage til arbejdsgiveren, idet dette vil undergrave det bærende princip i lovforslaget, at pensionskapitalen skal tilhøre arbejdstageren. En sådan tilbageførselsmulighed, sammenholdt med, at der ikke i lovforslaget er fastsat grænser for størrelsen af de beløb, der kan indbetales, vil kunne benyttes af arbejdsgiverne til at skaffe sig en fradragsberettiget henlæggelse, d. v. s. en udskydelse af skattepligten for en del af virksomhedens indtjening.

Det er finansministeriets opfattelse, at man ikke bør gå videre med hensyn til at indføre undtagelser fra princippet om, at arbejdstageren skal være ejer af forsikringen, end de undtagelser, der er foreslået i § 17.

6. Ligestilling af kapitalforsikring og renteforsikring m. v.

Assurandør-Societetet og Statsanstalten for Livsforsikring (bilag 5) og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger (bilag 9) henstiller, at reglerne i lovforslagets § 50, stk. 1, nr. 3, jfr. § 1, stk. 2, om valg af begrænset fradragsret (indenfor 3.000 kr.'s grænsen) med deraf følgende begrænset ind-

komstskattepligt (70 pct. af de løbende ydelser) for renteforsikringer og pensionskasseordninger, der opfylder betingelserne i kapitel 1, udvides til at gælde alle renteforsikringer (og pensionskasser).

Videre henstilles det, at den indkomstskattefri del af ydelserne forhøjes væsentligt, mindst til 40 pct.

De særlige regler om at vælge fuldt fradragsberettigede renteforsikringer m. v. henført til det begrænsede fradrag blev indført i 1962 ud fra ønsket om at tilvejebringe en bedre balance i de skattemæssige vilkår for renteforsikringer på den ene side og kapitalforsikringer på den anden side.

Spørgsmålet om at lade reglen om begrænset indkomstskattepligt gælde alle begrænset fradragsberettigede renteforsikringer er indgående behandlet af renteforsikringsudvalget, jfr. betænkningen side 91-93, der er optrykt i bemærkningerne til lovforslagets § 50, ad stk. 3 (lovforslagets side 71-73). Det fremgår heraf, at udvalget ikke har kunnet gå ind for at ændre det almindelige beskatningsprincip, at løbende livsbetingede ydelser fra en renteforsikring eller en pensionskasse skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jfr. statsskattelovens § 4. c. Den i 1962 gennemførte særlige begrænsning i indkomstskattepligten bør efter udvalgets opfattelse — som finansministeren fortsat må tiltræde — ikke udvides til andre end de renteforsikringer og pensionskasser, som er oprettet i egentligt pensionsøjemed, det vil sige opfylder betingelserne i forslagets kapitel 1.

Også med hensyn til størrelsen af den skattefri del af de nævnte udbetalinger (30 pct.) må man henholde sig til udvalgets standpunkt, der navnlig begrundes med, at en forhøjelse af den skattefri del ville medføre en ubillig forskel i behandlingen af disse ordninger og tjenestemandspensionsordningerne.

7. Forskellige spørgsmål af forståelsesmæssig og loveteknisk karakter.

I Assurandør-Societetets og Statsanstalten for Livsforsikrings henvendelse (bilag 5) er der knyttet kommentarer til flere af lovforslagets enkeltbestemmelser:

Ad § 1, stk. 2 og 3, anføres det, at det er upraktisk, at erklæringen om valg af beskat-